

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Man må give Venstres ordfører, at det er noget modigt med alle de sager, Venstre efterhånden slæber rundt på, at han kaster sig ud i debatten om, hvorvidt man vil sætte folk ind, som er politiske venner. Man kan tænke på vores minister for forskningen, som jo også har valgt folk ud, som man synes er politiske venner. Men det var måske ikke det, Venstres ordfører tænkte på?

Jeg kan sige det sådan, at dem, vi gerne vil have ind, er forbrugerrepræsentanter, det er folk inden for forskningsverdenen, inden for universiteterne, inden for en lang række steder, hvor man kan bidrage med noget positivt til denne her debat, og hvor man i samarbejde med dansk landbrug kan opnå nogle gode resultater.

Det, jeg synes er lidt mærkeligt, er, at Venstre i den grad er bange for, at der skal komme nogen ind udefra og være med til at bestemme, være med til at træffe afgørelser – Venstre, som ellers altid gerne vil have, at der kommer noget nyt og friskt ind, har jeg forstået. Men det gælder så ikke landbrugets fonde og midler. Det er da tankevækkende.

Jeg må sige til Venstres ordfører, at også på det her område bør der gælde »noget for noget«. Og det »noget«, vi gerne vil have, er, at der er åbenhed, og at der ikke er risiko for interesseblandning, og at man har et samarbejde mellem det offentlige og det private til gavn for det danske samfund og i øvrigt også for dansk landbrug.

Kl. 14.50

Christian H. Hansen (DF):

Den 19. marts 2003 behandlede vi her i Folketingssalen et beslutningsforslag fra Socialdemokratiet, B 94, hvor vi fra Dansk Folkepartis side oplyste, at de sidste bemærkninger, der dengang kom fra ministeren om, at ministeren ville kigge på det her område, var vi tilfredse med. Der var fra Dansk Folkepartis side heller ingen tvivl om, at man var nødt til at få kigget på sammensætningen af bestyrelsespladserne i de her promille- og produktionsafgiftsfonde.

Regeringen fremsætter så i dag et forslag, som drejer sig om tre hovedpunkter, nemlig bestyrelsessammensætningen i produktions- og promilleafgiftsfondene samt Fonden for økologisk landbrug, fastsættelse af promillemidlerne og endelig de formål, hvortil fondsmidlerne kan anvendes.

Med hensyn til ændringer i bestyrelsessammensætningen finder vi i Dansk Folkeparti, at man er kommet frem til en lidt bedre model end den, vi har i dag. Ligeledes har vi fra Dansk Folkepartis side haft et ønske om, at fondene fremover skal kunne tilbyde bestyrelsesmedlemmerne honorarer, dog således at honoreringen i langt overvejende grad bør tilfalde offentlighedens interesser. Det er jo, fordi det netop er disse, som er ressourcensvage i forhold til at sidde i de her bestyrelser, og som jo heller ikke har de samme økonomiske interesser i fondene, som erhvervsrepræsentanterne har.

Med hensyn til de elementer, der indgår vedrørende ændringer i principperne for fastsættelse af fordelingen af promillemidlerne, har vi i Dansk Folkeparti noteret os høringssvaret fra både Forbrugerrådet og Økologisk Landsforening og deres bekymringer over de ændringer, der er på dette område. Men måske kan vi få lidt nærmere oplysninger om de bekymringer, der ligger her, under den kommende udvalgsbehandling.

Med hensyn til det, der sker omkring anvendelsesområderne, er det ligeledes glædeligt at konstatere, at fondens midler fremover direkte uden særlig ministergodkendelse må anvendes til foranstaltninger i forhold til dyrevelfærd.

Med disse bemærkninger og med de positive briller på ser vi i Dansk Folkeparti frem til det kommende udvalgsarbejde.

Else Theill Sørensen (KF):

Det, der er baggrunden for såvel L 25 som B 10, er, som flere andre også har sagt, at strukturudviklingen i landbruget og i fødevarerproduktionen har bevirket, at nogle få dominerende virksomheder har fået en helt afgørende indflydelse i bestyrelserne for promilleafgiftsfondene og produktionsafgiftsfondene. Da det ligger i hele tanken bag fondene, at midlerne fra dem skal komme brancherne til gode bredt, er det naturligt og rimeligt, at der er en tilsvarende bredde i bestyrelserne.

Det krav kan naturligvis opnås på flere måder, men i Det Konservative Folkeparti mener vi, at ministerens løsning med at kræve, at de indstillende producenter og brancheorganisationer skal udtale sig i enighed om bestyrelsesmedlemmerne på erhvervsiden, er en god løsning. Det giver i praksis en vetoret og vil medvirke til, at repræsentanterne for en enkelt stor producent ikke bliver dominerende i bestyrelsen.